

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122204499
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4122204499.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú V. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, matka: T. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., G. XXX/XX, otec: E. C., nar. XX. XX. XXXX, občan E. republiky, bytom G., K. XXX/XX, SR, t. č. M. - T., Y. mah. A. A., Q. Q.-G., zastúpený JUDr. Kristínou Absolonovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Na Revíne 37, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o úprave styku otca s maloletou, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 25. mája 2022 č. k. 11P/112/2022-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/112/2022 o úprave styku otca s maloletou.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou V. C., nar. XX. XX. XXXX vždy v posledný víkend v mesiaci v sobotu v čase od 10.00 hod. do 13.00 hod. za prítomnosti matky maloletej. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. a) až h), § 328 ods. 1, 2 veta druhá CSP a uviedol, že matka maloletej V. C., nar. XX. XX. XXXX doručila dňa 27. 04. 2022 súdu prvej inštancie návrh na zákaz styku otca s maloletou dcérou, ktorý odôvodnila tým, že otec sa od narodenia o dcéru nezaujímal, a to počas trvania manželstva a ani po rozvoje. Maloletá bola viackrát svedkom agresívneho správania a vyhrážania sa voči matke. Naposledy 01. 03. 2022, kedy otec maloletej spôsobil traumy tým, že sa počas videohovoru vyhrážal, že príde a vezme si ju so sebou do E.. V súčasnosti na jej výchovu neprispieva súdom určenou sumou 250,- eur mesačne. Maloletá nemá s otcom vytvorený vzťah a v súčasnosti sa ho bojí a odmieta s ním telefonicky komunikovať a stretávať sa s ním. Viackrát sa jej vyhrážal, urážal a zosmiešňoval ju do takej miery, že sa rozhodla dvakrát kontaktovať políciu a bol spísaný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Ďalej uviedla, že sa otec liečil na psychiatrii, po rozvoje ju vydieral, aby sa k nemu vrátila a nútil ju denne komunikovať prostredníctvom videohovorov. Keď nereagovala, pokúsil sa otráviť liekmi a alkoholom. Toto správanie otca voči nej do značnej miery poznačilo vzájomné vzťahy a dcéra nejaví záujem o otca, vyhýba sa mu, plače, skladá telefón, uteká sa schovať do inej miestnosti. Otec sa viackrát vyhrážal, že si dcéru príde zobrať a použije akékoľvek prostriedky na to, aby ju vzal do E.. Následne dňa 29. 04. 2022 doručil otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu na súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o úpravu styku s maloletou dcérou. Otec vo svojom návrhu poukázal na stav, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 14. 04. 2021 sp. zn. 11P/46/2020-93 bolo ich manželstvo rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej výživným v sume 250,- eur mesačne. Styk otca s maloletou nebol upravený. Od tejto úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu nastala u maloletej V. (rovnako ako aj u jej matky) značná zmena pomerov. Pôvodne sa mal styk s maloletou realizovať na základe dohody s matkou.

Od rozvodu manželstva však styk otca s maloletou prebiehal odlišne, a to veľmi reštriktívne. Uvedené bolo spočiatku zapríčinené pandémiou COVID-19, kedy navrhovateľ nemohol cestovať na územie A. a styk sa realizoval 2x až 3x týždenne prostredníctvom aplikácie Videocall. Neskôr navrhovateľ po zrušení opatrení proti pandémii COVID-19 vycestoval na územie Slovenska v auguste v roku 2021 na 10 dní, kedy býval v mieste bydliska matky a styk sa realizoval len za prítomnosti matky a následne v posledný týždeň októbra 2021 a nachádzal sa tu aj počas prvého týždňa v novembri 2021, kedy býval v mieste bydliska matky a trávil čas s dcérou len za prítomnosti matky, ktorá na tom trvala. Ďalšiu cestu za maloletou mal naplánovanú na začiatok januára 2022, pričom matka daný styk zrušila a uviedla, že z osobných dôvodov musí styk zmeniť. Preto si zrušil let na A. a nevycestoval. Od daného času matka zmenila rétoriku a začala mu styk s maloletou dcérou obmedzovať. Matka si neustále vymýšľala výhovorky, prečo s ním dieťa nemôže byť počas styku samé a prečo by mala byť prítomná aj ona, a to i napriek tomu, že súd mu neuložil povinnosť, aby styk realizoval len za výhradnej prítomnosti matky. Z dnešných vyjadrení matky je zrejmé, že mu nie je umožňovaný adekvátny styk s vlastnou dcérou. Zodpovedný prístup k výchove a starostlivosti o dieťa preukazuje aj tým, že pravidelne hradí dcére k rukám matky výživné. A to spravidla v sume 750,- eur 1x za tri mesiace, teda 250,- eur mesačne. Tiež dcére hradí rôzne výdavky nad rámec hradeného výživného, napríklad zaslal matke 1 000,- eur na detskú izbu dcéry, dcére kúpil do izby televízor, v prípade, že matka kupuje oblečenie alebo obuv pre dcéru, tak tejto dá prístupové údaje ku karte a matka dané veci objedná. V dôsledku neupravenia styku s maloletou dcérou dnes nemá rovnaké rodičovské práva ako samotná matka, pričom chce byť v živote dieťaťa ako aktívny rodič, a nie len ako pasívny pozorovateľ. Otec mal za to, že maloletá V. je na svoj vek nesmierne vyspelá, je samostatná, má s ním vytvorený úprimný a prirodzený vzťah, aký má byť medzi dcérou a otcom a okrem iného rýchlo rastie a každým dňom sa začína dožadovať častejšej prítomnosti otca rovnako ako aj jeho rodiny, ktorých má všetkých veľmi rada. Mal za to, že úpravou jeho styku s dcérou dôjde nielen k zabezpečeniu kvalitného a úprimného vzťahu dieťaťa a rodiča, ale aj dôjde k predídeniu konfliktov medzi ním a matkou. Tvrdil, že by sa o dieťa vedel postarať bez akejkoľvek väčšej záťaže rovnako ako matka. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a predovšetkým s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa a nevyhnutnú potrebu rozhodnutia súdu v danej veci mal za to, že sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 a nasl. CSP a v zmysle § 360 a nasl. CMP, ktorými by bol dočasne upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, že je oprávnený stykať sa s maloletou V. C., nar. XX. XX. XXXX vždy v posledný víkend v mesiaci od soboty od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že prevzatie a odovzdanie dieťaťa sa uskutoční v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 11P/112/2022- 7 zo dňa 12. 05. 2022 spojil návrhy matky a otca na spoločné konanie, nakoľko návrhy sa týkajú tých istých účastníkov konania a predmetom konania je styk otca s maloletou dcérou. Právna zástupkyňa otca doručila súdu dňa 23. 05. 2022 vyjadrenie otca k návrhu matky, ku ktorým doložila viacero príloh: videonahrávka otca s maloletou, mailová a whatsappová komunikácia otca s matkou, fotografie otca s maloletou, zvuková nahrávka z telefonického rozhovoru otca s matkou, potvrdenie o životnej poisťke, výpisy z účtu o úhrade výživného a iných nákladov na dcéru, s ktorými sa súd prvej inštancie oboznámil. Súd prvej inštancie dňa 24. 05. 2022 vykonal výsluch maloletej V. C., nar. XX. XX. XXXX za účasti kolízneho opatrovníka, bez prítomnosti matky. Z vyjadrenia maloletej súd prvej inštancie zistil, že maloletá ľúbi maminu aj tatina, obaja sú dobrí. Tatina volá „B.“, následne bola maloletej ukázaná fotografia, na ktorej sa nachádzala so svojim otcom a označila ho menom „B.“. Z vyjadrenia matky súd prvej inštancie zistil, že maloletá volá B. jej nového partnera „B.“, s ktorým má maloletá výborný vzťah, bývajú v spoločnej domácnosti. Oboznámením sa s návrhmi rodičov a všetkých predložených dôkazov, vykonaním výsluchu matky a maloletého dieťaťa súd prvej inštancie zistil, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne, keďže v súčasnej dobe je mu zo strany matky bránené nielen v telefonickom kontakte so svojou maloletou dcérou, ale aj v osobnom kontakte. Otec preukázal, že sa o maloletú dcéru zaujíma, napriek vzdialenosti bydliska je aktívnym rodičom, na výživu pravidelne prispieva aj nad rámec súdom stanoveného výživného, aktívne sa dožaduje svojich rodičovských práv, najmä styku, na ktorom sa s matkou pri rozvode manželstva dohodli tak, že ho nežiadajú upraviť súdnou cestou, nakoľko sa na ňom vedeli dohodnúť. Rozvodové konanie sa uskutočnilo dňa 14. 04. 2021 bez prítomnosti otca. Súd prvej inštancie dal do pozornosti mail na čísle listu 34 spisu zaslaný otcovi dňa 28. 04. 2021 z mailovej adresy: a@b.c (pozn. matka sa volala za slobodná Z.), v ktorom matka v treťom riadku píše, že otec bol výborným manželom a tým najlepším otcom pre ich dcéru. Súd prvej inštancie nespochybňuje následné partnerské konflikty, ktoré udáva matka, že ju otec telefonicky urážal, zosmiešňoval, vyhrážal sa jej, v čoho dôsledku získala maloletá z otca strach, odmieta ho a nechce s ním byť. Napriek tomu je matka povinná uviesť si, že ona je tým rodičom, ktorý zabezpečuje každodennú osobnú starostlivosť o maloletú, a má preto

na jej výchovu, názory a správanie aj najväčší vplyv, ona by mala dcéru vysvetľovať a zdôrazňovať, kto je jej biologickým otcom, že má o ňu záujem, chce sa s ňou stretávať, na čo má plné právo, nakoľko obaja rodičia sú nositeľmi rodičovských práv aj povinností. Súd prvej inštancie mal za to, že aktuálne je maloletá zmätená, čo sa týka role a pozície otca, keďže pri svojom výsluchu na otázky smerujúce k osobe biologického otca opisovala zážitky prežité s novým partnerom matky B., ktorého nazýva „B.“. Na predloženej fotografii však ukázala prstom na svojho biologického otca a označila jeho ako „B.“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, považoval súd prvej inštancie za potrebné postupné obnovenie vzťahu otca s dcérou, preto neodkladným opatrením nariadil styk v rozsahu 3 hodiny vždy v poslednú sobotu v mesiaci za prítomnosti matky dieťaťa. Matka je teda povinná sa styku zúčastniť a maloleté dieťa naňho pripraviť po psychickej stránke. Súd prvej inštancie nezistil, že by matke alebo maloletej hrozilo riziko z agresívneho správania otca. Zo záznamu telefonického rozhovoru, ktorý otec predložil súdu naopak vyplynulo, že práve priateľ matky bol tým, ktorý sa otcovi vyhrážal a používal vulgarizmy, pričom otec sa snažil vecne argumentovať a dožadoval sa svojho práva na styk a kontakt s maloletou dcérou. Zároveň bolo na zázname jasne počuť ako matka dcéru povedala, že otec ju chce zobrať so sebou preč, na čo sa maloletá vystrašene rozplakala. Priložené fotografie aj videá svedčia o tom, že maloletá je v prítomnosti otca spokojná. Čo sa týka obavy matky, že by otec mal záujem odniesť dieťa bez jej dovoľenia do E., súd prvej inštancie tieto vyhodnotil ako neopodstatnené. Súd prvej inštancie nepopiera pozíciu matkinho nového priateľa, s ktorým má maloletá vytvorený pekný vzťah, tento však nemôže potláčať otcove rodičovské práva. Stretávanie sa maloletej so svojím otcom je nielen jednou z mála príležitostí na budovanie, rozvíjanie a upevňovanie vzájomného vzťahu, ale aj povinnosťou matky, ktorú si musí plniť s takou vážnosťou ako aj ďalšie svoje rodičovské povinnosti ohľadom výchovy a starostlivosti o dieťa. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že rodičia sú plne zodpovední za úroveň ich komunikácie a vzájomných vzťahov, ktoré jednoznačne ovplyvňujú i maloleté dieťa a sú povinní dbať o to, aby tieto negatívne prejavy správania nepoznačili život, zdravie a priaznivý vývoj ich maloletých detí. V konaní vo veci samej bude ďalším predmetom konania podrobná úprava styku otca s maloletou dcérou. Súd prvej inštancie sa bude zaoberať rozsahom a spôsobom úpravy styku, a to aj v závislosti od reakcií maloletého dieťaťa na obnovené stretávanie sa s otcom na základe tohto neodkladného opatrenia. Bude skúmať, či je možné do budúcnosti nastaviť stretávanie otca s maloletou bez prítomnosti matky, aká veľká jazyková bariéra je medzi otcom a maloletou, či je možné nastaviť stretávanie aj s prenocovaním u otca a taktiež sa bude zaoberať prázdninovou úpravou styku a úpravou styku cez sviatky.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedla, že na základe rozsudku OS Nitra sp. zn. 11P/46/2020-93 zo dňa 14. 04. 2021 sa styk otca s maloletou dcérou neupravuje. Tvrdenia, ktoré sú uvedené v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, že styk otca s maloletou sa mal pôvodne realizovať na základe dohody s matkou, kedy mala maloletú na styk s navrhovateľom pripraviť, navrhovateľ si mal prísť dieťa prevziať do miesta bydliska matky a toto jej tam následne odovzdať nie sú pravdivé. Takáto realizácia styku otca s maloletou nevyplýva ani z vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Nitra, ani z vyjadrení vtedajšej právnej zástupkyne odporcu JUDr. C. a ani zo žiadnej inej vzájomnej dohody. Tvrdenia otca v žiadosti o úpravu styku s maloletou dcérou nie sú pravdivé, a to konkrétne, že maloletá dcéra má s otcom vytvorený úprimný a prirodzený vzťah, a že sa dožaduje častejšej prítomnosti otca a jeho rodiny. Naopak, maloletá dcéra s otcom nemá vytvorený vzťah, otec sa o maloletú od narodenia nezaujímal, nikdy ju nekrmil, nekúpil, neprebaliť, netrivil s ňou čas a od novembra 2016 má dcéra trvalý pobyt na A.. Od tohto času z jej vlastnej iniciatívy udržiavala kontakt s otcom prostredníctvom videohovorov. Otec nebol iniciátorom styku a vzájomnej komunikácie s dcérou. S otcom a hlavne s jeho rodinou nemá teda maloletá vytvorený žiaden vzťah a na rodinu otca nemá žiadne väzby. Maloletá sa odmietala stykať s rodinou otca, a to aj v čase, keď bola na návšteve v E. a po návrate na A. nechcela komunikovať ani telefonicky. Maloletá otca a jeho rodinu nijako nespomína a nejaví o kontakt s nimi záujem. Otec nemá vedomosť o dennom režime maloletej, o jej stravovacích, hygienických návykoch a o jej zdravotnom stave. Otec tiež v návrhu uvádza, že pravidelne prispieva na výživu maloletej dcéry sumou 250,- eur mesačne (resp. 750,- eur raz za 3 mesiace). Za mesiac december 2021 a január 2022 neposlal peniaze na výživu maloletej dcéry. V decembri 2021 poslal síce sumu 600,- eur, ktorú v poznámke v bankovom prevode označil ako „For my daughter“, ale tieto peniaze poslal za iným účelom, nie na výživu maloletej dcéry. Uviedla, že do marca sa vždy styk otca s maloletou dcérou inicioval z jej strany a snažila sa komunikovať nad rámec dohody. Avšak otec maloletej situáciu zneužíval na to, aby ju kontroloval, kde je a čo robí. Maloletá dcéra skladala telefón, odchádzala z miestnosti, odmietala komunikovať alebo sa rozplakala. V auguste 2021 odporcovi umožnila stráviť čas jeho pobytu vo svojom byte len v snahe umožniť mu plnohodnotný styk s maloletou. Avšak situácia sa zmenila, keď uviedol, že on chodil na Slovensko za ňou a nie za dcérou. Ďalšie

podrobnosti osočovania, kontrolovania a obťažovania jej osoby a rodiny uviedla v „Návrhu matky na zákaz styku otca s maloletou dcérou“. Z toho a z vyššie uvedeného vyplýva, že zneužíval maloletú v snahe komunikovať s ňou a kontrolovať ju, a že nikdy nejavil úprimný záujem o dcéru. Naopak využíval ju ako nástroj manipulácie a kontroly. V návrhu otca sa tiež uvádza, že mu neodpovedám na sms správy a telefonáty. Tieto informácie nie sú pravdivé. Uviedla, že telefónne číslo si zmenila až v marci 2022 z dôvodov, že ju sledoval, vyhrážal sa jej, obťažoval ju, vydieral ju tým, že príde a vezme si maloletú dcéru so sebou. Predtým posielal fotky, ako sa chce otráviť a keď nereagovala, tak začal volať a neskôr písať aj jeho kamarát. Dôvodom toho, že sa chcel otráviť bola jeho žiarlivosť. Počas dňa jej niekoľkokrát volával a keď nereagovala, volal z utajeného telefónneho čísla. Tiež jej každý deň volával v neskorých nočných hodinách, keď maloletá dcéra spala. Keď zistil, že nie je možné obnoviť partnerské spolužitie, začal ešte viac zneužívať dcéru v snahe manipulovať a ublížiť jej a v konečnom dôsledku hlavne maloletej dcére. Z dôvodnej obavy o bezpečnosť, fyzické a duševné zdravie maloletej a svoje vlastné sa snažila obmedziť kontakt s odporcom a zmenila si telefónne číslo. Videonahrávky a fotografia otca s maloletou sú zo strany otca vykonštruované, kedy si maloletú dcéru snažil kúpiť darčekom a hračkami. Tieto materiály sú tiež staršieho dáta. Zvukovej nahrávke predchádzali vyhrážky otca maloletej, obťažovanie a neustále kontaktovanie v snahe manipulovať a vyvolať v nej obavy o seba a maloletú dcéru. V zvukovej nahrávke medzi ňou, otcom maloletej a jej súčasným partnerom je zrozumiteľné, že terajší partner sa vyjadruje, že otcovi maloletej ublíži len v tom prípade, ak príde a bude chcieť zobrať maloletú dcéru násilím, čo bola reakcia na prechádzajúce agresívne správanie otca maloletej dcéry. Otec maloletej v nahrávke tiež hovorí, že vynaloží všetky prostriedky na to, aby si maloletú vzal so sebou do E.. Ku koncu telefonátu prišla maloletá dcéra, chcela vedieť, čo sa deje. Na základe toho jej uviedla, že chce prísť jej otec a chcel by si ju zobrať, na čo sa maloletá rozplakala v strachu, že s ním nechce ísť. Maloletá dcéra sa s otcom odmieta stykať a komunikovať s ním akýmkoľvek spôsobom, bojí sa ho, spôsobuje jej to stres, nervozitu a psychické problémy. Tvrdenia uvedené v „Návrhu otca o úpravu styku s maloletou“ sú nepravdivé a zavádzajúce, v snahe vykresliť jeho osobou ako milujúceho otca, ktorý sa reálne zaujíma o maloletú dcéru, preto s uznesením súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia nesúhlasí.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že súd dbal na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Napriek skutočnostiam uvádzaným matkou v odvolaní voči predmetnému uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 25. 05. 2022 sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol súdu, aby odvolanie matky proti napadnutému uzneseniu zamietol a tento potvrdil ako vecne správny, a to s poukazom na najlepší záujem mal. dieťaťa.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že i napriek tomu, že dúfal v širší styk s maloletou na čas do rozhodnutia vo veci samej, tak sa voči napadnutému uzneseniu neodvolal a rozhodnutie v plnom rozsahu akceptoval. Mal za to, že týmto spôsobom zostane zabezpečený aspoň minimálny kontakt medzi ním a dcérou na čas do rozhodnutia vo veci samej, kedy súd matku zaviazal autoritatívne k rešpektovaniu jeho práv ako otca. Poukázal na odôvodnenie napádaného rozhodnutia v bode č. 13. Mal za to, že styk v podobe 3 hodín mesačne za prítomnosti matky nie je a ani nijako nemôže byť obmedzujúci pre matku, rovnako ako aj nemôže byť v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Matka opäť podaním odvolania len deklaruje svoj nezáujem o zachovanie citových väzieb medzi otcom a maloletou. Matka už v minulosti podala nedôvodný návrh na zákaz styku otca s maloletou, ktorý jej súd zamietol, pričom dnes svojím odvolaním v podstate smeruje k tomu istému, keďže nesúhlasí ani s takýmto reštriktívnym stykom. Matka požaduje, aby odvolací súd styk otca s dcérou opätovne neupravil, kedy následne bude pravdepodobne pokračovať v rušení jeho návštev a dcérku neuvidí. Matka mylne uvádza, že na základe posledného súdneho rozhodnutia, kde súd rozhodol tak, že styk otca s maloletou sa neupravuje, nebola povinná dieťa otcovi na styk pripraviť a odovzdať. Dodal, že s neupravením styku súhlasil práve z toho dôvodu, že mal za to, že sa s matkou ako dvaja dospelí ľudia a zodpovední rodičia dohodnú na starostlivosti o dcéru i po rozchode. Nakoľko matka začala styk mariť, nemal inú možnosť ako sa súdnou cestou domáhať úpravy styku s vlastnou dcérou. Nezáujem matky o realizáciu styku otca s dcérou v plnej miere preukazuje aj podané odvolanie, kedy napáda aj také súdne rozhodnutie, ktoré styk otca s dieťaťom upravilo reštriktívne, a to v rozsahu 1x do mesiaca v sobotu od 10.00 hod. do 13.00 hod. a za prítomnosti matky. Uviedol, že svoj záujem o vlastnú dcéru už opakovane v tomto konaní opisoval, vyjadrenia matky považoval preto za účelové a jednostranne formulované v jej prospech, kedy sa ho len snaží očierniť. Tvrdil, že vždy bol aktívnym rodičom a ak mu to matka umožní, tak by rád okrem zabezpečovania finančnej otázky dieťaťa, bol v živote dieťaťa aj dnes a v budúcnosti prítomný. V prípade,

že matka bude dcére hovoriť o jeho osobe ako otca negatívne, tak ako aj v doloženej zvukovej nahrávke, kedy dcéru zaťahuje do problémov dospelých, dcére zrazu povie, že ju chce otec odviesť do E., tak sa môže len domnievať, aké rozhovory spolu vedú vo voľnom čase. Mal za to, že bez autoritatívneho rozhodnutia súdu a bez úpravy aspoň minimálneho kontaktu otca s dcérou, matka časom dosiahne svoje a teda, že ho dieťa začne bez objektívny príčin ako otca odmietat. Matka nezmyselne uvádzala, že výživné nehradí, pričom uviedla ako „neuhradený“ len mesiac december 2021 a január 2022 a hneď v druhej vete uviedla, že jej peniaze poslal, dokonca ich aj označil ako peniaze pre V., a to v sume 600,- eur, ale podľa matky sa nemalo jednať o výživné na dieťa. Z uvedeného dôvodu preto takéto vyjadrenie matky považoval za smiešne. Dodal, že hradí výživné na dieťa aj vysoko nad rámec určeného súdneho rozhodnutia. Na pokyn matky zabezpečil veľa potrieb pre dcéru. A ak matka v odvolaní uviedla, že dané peniaze neboli výživným, tak nerozumie, prečo súčasne neuviedla, načo mali slúžiť a jej tvrdenia nepreukázala. Zdôraznil, že peniaze boli určené ako výživné, boli riadne poukázané na účet matky. Rozpis jednotlivých úhrad výživného a aj potvrdenia o úhrade opakovane prikladá v prílohe. Taktiež zriadil pre dcéru životnú poisťku, ktorú doložil v prílohe. Tvrdil, že matka má základný problém, a to nerešpektovanie druhého rodiča v živote dieťaťa. Uviedol, že jediná komunikácia medzi rodičmi prebieha mailovou formou, kedy matka aj niekoľko dní, resp. týždňov na jeho správy nereaguje. Zásadne odmietol, že by matku prenasledoval, napádal alebo, že by ju inak šikanoval. Zaujímal sa výhradne o maloletú a dnes nemá možnosť dcére zatelefonovať a ani nemá žiadne informácie o dieťati. Čo sa týka „staršieho“ dáta video nahrávok uviedol, že by rád založil aj aktuálne fotografie a videá. Tieto však nemá, keďže matka styk neumožňuje. Z priložených fotografií a nahrávok je evidentné, že maloletá ho má rada, správa sa pri ňom pokojne, otvorene a uvoľnene tak, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie. V žiadnom prípade nie je vidno, že by sa ho bála alebo by jeho prítomnosť odmietala. Ak ho dcéra začala odmietat v čase, kedy s ním ani len nebola, pravdepodobne je to zapríčinené práve konaním a postojom samotnej matky. Mal za to, že je maloletá ovplyvnená názormi a postojmi matky. Dodal, že nie je pravdou, že maloletá s ním odmieta komunikovať. Problém je v tom, že matka toho času dcére nedá ani len príležitosť s ním komunikovať. Matka neumožňuje audio vizuálny kontakt medzi ním a dcérou. Opakovane matku prosil, aby mu dcérku ukázala, maloletá začína pekne hovoriť po anglicky a už sa vedia porozprávať, pričom si dcérka angličtinu aj trénuje, ale matka to odmieta. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal odvolací súd, aby napádané rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - matkou, proti výroku, ktorý bol v jej neprospech (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania pred súdom prvej inštancie (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie sa vedie na návrh matky konanie pod sp. zn. 11P/112/2022 o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, ktorým sa matka domáha, aby súd zakázal otcovi stykať sa s maloletým dieťaťom. Následne bol súdu prvej inštancie dňa 29. apríla 2022 doručený zo strany otca návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a súčasne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd rozhodol, že je oprávnený stykať sa s maloletým dieťaťom V. C., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletá“), vždy v posledný víkend v mesiaci od soboty od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že prevzatie a odovzdanie maloletej sa uskutoční v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12. mája 2022 č. k. 11P/112/2022-7 spojil návrh matky a otca na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 11P/112/2022. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

11. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

12. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

13. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 CMP. Na rozdiel od sporového konania, podľa právnej úpravy mimosporového konania je možné nariadiť neodkladné opatrenie nielen na návrh, ale aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať bez návrhu. Ak súd nariadi neodkladné opatrenie bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, začne konanie vo veci samej alebo poučí účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania. Súd podľa Civilného mimosporového poriadku nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Zrušiť nariadené neodkladné opatrenie môže súd aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V Civilnom mimosporovom poriadku je osobitne upravený procesný postup, týkajúci sa neodkladných opatrení vo veciach ochrany maloletého, vo veciach výživného, vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých (na základe ktorého je možné povoliť vstup do obydlija, v ktorom sa maloletý nachádza, na účely výkonu právomocí orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately). V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vychádza z účelu neodkladného opatrenia, ktorým je bezodkladná úprava pomerov strán. A pretože Civilný mimosporový poriadok v jeho tretej časti obsahuje len úpravu niektorých ustanovení o neodkladných a iných opatreniach súdu, keď v zmysle § 365 až § 368 CSP je možné nariadiť neodkladné opatrenia vo veciach o ochrane maloletého, výživného, osobnej starostlivosti a vo veciach povolenia súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých, na neodkladné opatrenie je potrebné v konaní o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom aplikovať primerane právnú úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP.

14. Samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov konania, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného, či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. Z tohto aspektu možno konštatovať, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

15. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia vo všeobecnosti prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného

hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou toho daného prípadu. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia in merito, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právom chránených záujmoch účastníkov konania.

16. Právna úprava práv a právom chránených záujmov maloletých detí je obsiahnutá jednak v Dohovore o právach dieťaťa (čl. 3), v ktorom je zakotvené, že prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi je záujem dieťaťa a jednak v Charte základných práv EÚ (čl. 24 ods. 2 a 3), v ktorej je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

17. Ústavný súd v súvislosti s čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa odkázal na svoje uznesenie sp. zn. II. ÚS 596/2014 z 30. septembra 2014 (publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu 2014 pod č. 57/2014), v ktorom uviedol, že na úrovni doktríny medzinárodného práva, ako aj na úrovni samotnej Organizácie Spojených národov prevládol (dnes už konštantný) právny názor, že medzi články Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré upravujú všeobecné zásady/princípy Dohovoru o právach dieťaťa (a nie sú teda priamo vykonateľné, ale je potrebné tieto zásady inkorporovať do príslušnej vnútroštátnej legislatívy a aplikačnej praxe), možno zaradiť o. i. aj čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa (pozri Hodgkin, R. - Newell, P. Implementation Handbook for the Convention on the Rights of the Child. Fully revised third edition. Ženeva: UNICEF Regional Office for Europe, 2007, pp. 39, 83, 158; k tomu porov. aj Committee on the Rights of the Child: General Comment No. 5, CRC/GC/2003/5, body 19, 20 a 22). Ustanovenie čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je všeobecnou proklamáciou (princípom), ktorý je zmluvný štát povinný inkorporovať do svojho právneho poriadku a orgány aplikácie práva sú povinné tento princíp zohľadňovať pri aplikácii príslušných vnútroštátnych normatívnych právnych aktov.

18. Tento princíp bol v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaný do jednotlivých noriem, napr. Civilného mimosporového poriadku alebo aj Zákona o rodine. Na ústavnej úrovni sa princíp povinnosti prihliadať na najlepší záujem dieťaťa v konaní pred všeobecným súdom spája najmä so základným právom dieťaťa na súkromie podľa čl. 16 ods. 2 ústavy, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života v zmysle čl. 19 ods. 2 ústavy, právom na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, so základným právom dieťaťa, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohlo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

19. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Na vnútroštátnej úrovni ochranu dieťaťa determinuje najmä Zákon o rodine, v rámci ktorého sa sleduje najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa, sa okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností a pod. Otázkou najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sa zaoberal aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. januára 2017 pod sp. zn. II. ÚS 56/2017, v ktorom uviedol, že v súčasnosti existuje široká

zhoda ? a to aj v medzinárodnom práve ? na podporu myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania.

20. Záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach, mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované, s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako obzvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené len vo veľmi výnimočných prípadoch a je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa [porov. Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko, č. 41615/07, rozsudok Veľkej komory Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) zo 6. júla 2010, bod 136; Elsholz v. Nemecko, č. 25735/94, rozsudok Veľkej 17 komory ESLP z 13. júla 2000, bod 50; Maršálek v. Česká republika, č. 8153/04, rozsudok ESLP zo 4. apríla. 2006, bod 71].

21. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

22. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

23. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny, každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

24. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

25. Podľa § 155 ods. 1 a 2 CSP, každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka. Trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

26. Podľa § 51 ods. 5 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „vyhláška o spravovacom a kancelárskom poriadku“), súd príberie prekladateľa aj na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého jazyka.

27. Podľa § 204 CSP, dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

28. V zmysle čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia účastníkov konania hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom je rozhodujúce, či je listina ako dôkazný prostriedok napísaná v štátnom jazyku (s výnimkou českého jazyka). Totiž v prípade, že je súdu predložený ako dôkazný prostriedok listina, ktorá je napísaná v inom ako štátnom jazyku, je súd povinný pred vykonaním takéhoto dôkazného prostriedku pribrať prekladateľa na preklad takýchto listinných dôkazných prostriedkov (§ 51 ods. 5 Vyhlášky o spravovacom a kancelárskom poriadku). Aj pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré je charakterizované zrýchleným „obmedzeným“ procesom dokazovania, je súd povinný riadne odôvodniť, ktoré z dôkazných prostriedkov vykonal, resp. nevykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. V tejto súvislosti je preto povinnosťou súdu bez ohľadu na to, či dôkaz listinou vykoná alebo ho nevykoná, dať preložiť do štátneho jazyka, pretože by tak bolo porušené právo účastníka konania vyjadriť sa k dôkazom, t. j. či a prípadne z akých dôvodov súd má alebo nemá určitý dôkaz vykonať (čl. 9 CSP) (rozhodnutie NS SR sp. zn. 7 Cdo 16/2013 zo dňa 25. novembra 2013). Preto ak súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel o skutkový stav zistený na základe vykonaných dôkazných prostriedkov (výpis

e-mailovej komunikácie na č. I. 34, zvuková nahrávka z telefonického rozhovoru otca s matkou - v anglickom jazyku, výpisy z účtu o úhrade výživného a pod.), ktoré nie sú preložené/pretlmočené v štátnom jazyku, svojím postupom porušil procesné právo matky ako účastníka konania na spravodlivý proces.

29. Aj napriek vyššie uvedenej skutočnosti, ktorá by vo všeobecnosti viedla odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozhodnutia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Nakoľko Civilný mimosporový poriadok je riadený zásadou materiálnej pravdy (vyšetrovací princíp), v zmysle ktorej je súd povinný zistiť skutočný stav vecí, je potrebné z tejto zásady primerane vychádzať aj pri rozhodovaní o (ne)nariadení neodkladného opatrenia vo veciach maloletých. O to viac, keď v zmysle § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, pod ktoré sa subsumuje aj konanie o rodičovských právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu. Z uvedeného vyplýva, že súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia vo veciach maloletého môže nad mieru dôkaznej iniciatívy účastníka konania zabezpečiť, resp. vykonať aj dôkaz, ktorý nenavrhli účastníci konania, ak sa ním má zistiť skutočný stav (t. j. najobjektívnejší v rovine „zrýchleného“ konania o nariadení neodkladného opatrenia) a zároveň to sleduje najlepší záujem maloletého dieťaťa. V tomto smere je v prejednávanej veci relevantným dôvodom, pre ktorý odvolací súd uprednostnil najlepší záujem maloletej, skutkové zistenie súdu prvej inštancie na základe výsluchu maloletej zo dňa 24. mája 2022 (č. I. 62), z ktorého vyplýva, ako uviedol aj súd prvej inštancie v bode 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že maloletá je v otázke, resp. roly - pozície jej otca zmätená. Na druhej strane odvolací súd dodáva, že z výsluchu maloletej nevyplýva, že by voči osobe jej biologického otca maloletá pociťovala strach, resp. odmietavý postoj. Povinnosťou súdu pri rozhodovaní vo veciach maloletých je v prvom rade sledovať ich najlepší záujem. V tomto smere je potrebné zisťovať a vyhodnocovať záujem maloletého dieťaťa z hľadiska podmienok na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi a s inými blízkymi osobami, čo znamená pre súd podmieniť rozhodovanie vo veciach maloletých tak, aby bolo zachované, resp. zabezpečené puto maloletého dieťaťa s jeho rodinnou, z čoho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené, resp. obmedzené len vo veľmi výnimočných prípadoch a zároveň je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov maloletého dieťaťa.

30. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu zistil, súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 14. apríla 2021 č. k. 11P/46/2020-93 manželstvo účastníkov konania, resp. matky a otca maloletej rozviedol. Na čas po rozvoде zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal povinnosťou prispievať na maloletú výživným vo výške 250,- eur mesačne. Styk otca s maloletou neupravil. Z doposiaľ zisteného skutkového stavu nevyplýva, že by v súčasnosti bol súdom upravený styk otca s maloletou. V súčasnosti sa vedie na súde prvej inštancie vo vzťahu k maloletej konanie o úprave styku otca s maloletou (sp. zn. 11P/112/2022), ktoré nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Zo strany otca je preukázaná iniciatíva na udržanie, resp. obnovenie vzťahových väzieb medzi ním a maloletou. Zároveň neboli v konaní osvedčené také skutočnosti, ktoré by preukazovali výslovný nesúhlas, resp. odpor maloletej k otcovi, ktorý by bol relevantnou prekážkou pre súdom určenú dočasnú úpravu styku otca s maloletou. Nebolo preukázané ani také správanie sa otca voči osobe matky, či maloletej, ktoré by odôvodňovalo riziko realizácie styku otca s maloletou v prítomnosti matky. Zároveň skutočnosť, že styk otca s maloletou sa realizuje v prítomnosti matky, je sám o sebe primeraným prostriedkom kontroly zo strany matky maloletej, a teda aj prípadná obava matky, ako deklarovala v podanom odvolaní, že otec zoberie maloletú do E., sa takto kreovaným dočasným spôsobom úpravy styku otca s maloletou oslabuje. Odvolací súd za stavu, keď v konaní nebola zistená dôvodná obava o život, zdravie, resp. zdravý vývoj maloletej zo strany otca, ani osvedčené nebezpečenstvo pre matku zo strany otca v rámci realizácie styku otca s maloletou a zároveň bolo v konaní preukázané, že v súčasnosti nemá maloletá zabezpečený styk s otcom, (t. j. doposiaľ nie je súdom styk otca s maloletou upravený), je potrebné posudzovať dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v intencii najlepšieho záujmu maloletej (čl. 5 písm. h/, i/ Zákona o rodine) a v tomto smere vytvoriť aspoň dočasné podmienky na vytváranie, resp. obnovu a rozvoj vzťahových väzieb maloletej k osobe otca. Keďže v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia ide o „zrýchlený“ proces rozhodovania, aby tak bola zabezpečená rýchla a účinná ochrana práv a právom chránených záujmov maloletej, odvolací súd rozhodol podľa § 387 ods. 1 CSP a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania (vo veci samej) vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/112/2022 o úprave styku otca s maloletou. Odvolací súd zohľadnil okolnosti danej veci, a

to, že maloletá sa s otcom dlhší čas nestretla, skutočnosť, že sa javí, že matka styk otca s maloletou nepodporuje, pričom tvrdenia matky o správaní otca boli len ňou uvádzané tvrdenia bez opory vo vykonanom dokazovaní. Matka by nemala zhoršené vzťahy medzi jej bývalým manželom, otcom maloletej a ňou prenášať na maloletú, najmä v prípade, ak si otec plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej aj nad rámec súdom určenej povinnosti, má záujem podieľať sa na starostlivosti o maloletú, je ochotný sa s maloletou napriek značnej vzdialenosti jeho bydliska stretávať, pričom tvrdenia matky o správaní otca sú len jej nepreukázanými tvrdeniami. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení zohľadnil aj to, že na maloletú má t.č. vplyv najmä matka, ktorá s ňou žije v spoločnej domácnosti a pokiaľ by maloletá o styk s otcom nejavila záujem, bolo by to práve príčinou matky, ktorá by však mala u maloletej budovať vzťah s otcom. Napriek uvedenému však, vzhľadom k tomu, že maloletá sa s otcom dlhší čas nestretla, odvolací súd sa stotožnil s tým, úprava styku otca s maloletou na jeden deň v mesiaci v rozpätí troch hodín za prítomnosti matky je za danej situácie postačujúca, pričom o konečnej úprave styku otca s maloletou rozhodne až súd prvej inštancie vo veci samej po vykonaní riadneho dokazovania a po dôkladnom zohľadnení všetkých osobitostí prejednávanej veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, pričom vzhľadom k tomu, že vo výroku nebolo uvedené, dokiaľ bude trvať, pričom ide o neodkladné opatrenie v konaní o úpravu styku otca s maloletou, odvolací súd vo výroku vyjadril, že bude trvať do rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).